

מסורת הש"ס

(א) תכבות קי: (גדרים לו)
 צ"ב קמו, (ב) גדרים לו:
 (ד) א (מס' כלה)
 (ה) בנס"א, (ו) גוסס, (ז) נברר
 אלפס חלחל ר' יהושע,
 (ו) שבוטע טו, (ז) ס"א
 י"ג, (ח) שבת קמו, (ט) גני
 ריב"ש תשובה צ"ב גוסס"
 הכוונה, (א) חול צ"ל ופלטו
 הארץ, (ב) צ"ל אחר ד"ס
 שכל, (ג) וועפערש"י שבת
 קמו: ד"מ שבת השניס
 וועפערש"י ד"מ לת. ד"ס
 השניס מאררר קתה ע"ש,

גליון הש"ס

גמ' למדתנו רבינו. כי אדם
אין צדיק. עי' שבת נה ע"ב
תוס' ד"ה ארבעה וזכרונות
הראנ"ח פרשה צא:

הגהות הגר"א

[א] גמ' אין הלכה. נמחק
תיבת אין: [ב] שם אלא
מפני. נמחק תיבת אלא וי"ב
הרא"ש לא גרים לה:

לעזי רש"י

מלנ"ץ. פצעים.

מוסף רש"י

[illegible]

חלק פרק אחד עשר מנהדרין

שדעתו קָרַה. מֵשִׁים לָלֶצוּ כֵּל דְּלֹגוֹת חֲצִירוֹ וְדוּלָּג עַל כָּל מָה שֶׁעֲמִיד לִלְבָּא עֲלָיו: **רַחֲבָה.** וְהִינוּ מֵשִׁים לָלֶצוּ דְּלֹגָה כָּל כָּךְ. לֹא דַעְמוֹ קָרַה רַבְנָן: **וְהָאֵיכָא שְׂבֻחוֹת וְיָמִים טוֹבִים.** שָׂאִין לֵךְ עִנִּי בִּישְׂרָאֵל שָׂאִין לוֹ מַעֲדָנִים: **שְׁנוֹ וּסָא.** מִשְׁנָה וּסָא וְאוּלָּם יוֹתֵר שָׂאִינוּ רָגִיל לֵאכּוֹל שְׂדַעְתּוֹ קָצְרָה וּטוֹב שְׂדַעְתּוֹ רַחֲבָה ⁽⁶⁾ וְאוֹמְרוּ יָמִי עֲנִי רַעִים וְהָאֵיכָא כְּדִשְׁמוּאֵל ⁽⁷⁾ דְּאָמַר שְׁנֵי חוּלִי מַעֲיִים תִּנּוּ רַבְנָן הַשִּׁירִים וְעוֹשָׂה אוֹר פָּסוּק בְּבֵית מִשְׁתָּאוֹר לְעוֹלָם מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּב"ה וְאוֹמֶרֶת עֲשָׂאוּנִי בִּנְיָךְ כְּבוֹד עֲלֶה בְּתִי בִשְׁעָה עֲיָתַעְסְקוּ אִמְרָה לִפְנֵי בַעֲלִי מִקְרָא הֵן יַעֲנֵי וּבִכְתוּבִים אִם בַּעֲלִי בִּי בַּהֲלֻכוֹת וּבַהֲגִדוֹת וַיַּעֲסֵקוּ בַּהֲלֻכוֹת פֶּסַח בַּעֲצֶרֶת בַּהֲלֻכוֹת חֹג בֵּן אֱלֵעִזֹּר מִשּׁוּם רַבִּי הַקּוּרָא פֶּסוּק בְּזִמְנֹו שְׁנֵאמַר וְדֹבֵר בַּעֲתָא עַל הַמִּכָּה וכו': ⁽⁸⁾ אִמְרוּ לִפִּי שָׂאִין מִזְכִּירֵין שֶׁ אֵיתֵמַר רַב אִמַּר אִפִּי אִמַּר אִפִּילוֹ וִיקְרָא אִי וּמִשְׁמָשִׁין בְּבִנֵּי מִזְ' לַחֲיִישַׁת נַחֲשִׁים וְעַקְרָה כְּלִי עַל גֵּב הָעֵין בִּשְׁנֵי דְּבָרִים אִמּוּרִים בְּכִי שָׂאִינוּ נִיטֵל אִסּוּר וְאִי בִּשְׁבַת רַבִּי יוֹסִי אִמּוּרִי רַב הוּנָא ⁽⁹⁾ (אֵין) הִלְכֵי לֹא אִמְרָה אִלָּא מִשְׁנֵי אִי וְנִיטֵל אִי וְנִיטֵל

בשבת ובלבד שלא יעשה כד
ממשמש רבי יוחנן אמר ר' ספ
אלא מפני שמכזבין לוחשי
משמן שבבלי רב יצחק בר ע
ליה צימחי באפיה נפק לשוק
ואיתסי אמר ליה ר' אבא לר
רופאך וכי מאחר שלא שם ר
אם שמעו תשמע לקול ה' אל
רבה בר בר חנה כשחלה ר' א
ורבי עקיבא משחק אמרו לו
תורה שרוי בצער ולא נבכה
לוקה ואין שמנו מבאיש ואין ר
בצער אני שמח אמר לו עקיבא
אשר יעשה טוב ולא יחמא ת'
בן עזריה ור' עקיבא נענה ר'
הזה ורבי בעולם הזה ובעולם
בעולם הזה ורבי בעולם הזה
ואם שאב ואם בעולם הזה ו
סמכוני ואשמעה דברי עקיבא
דורש יבן שתיים עשרה שנה מ

משום לידה: **ללי על העין**. שכן דרך ליתן כלי מתכות על העין כדי לקרר העין. א"כ כגון שעושין ללדס שחש בעינו מקיפים עינו בטבעת: **ככלי הניטל**. כגון מפתח סכין וטבעת: **בדבר שדים**. שכן עושין כשאובדין שום דבר שואלין במעשה שדים והם מגידיס להם ואסור

לעשות בשבת משום ממלאו חפץ
(ישיב' נח): אף בחול אסור. לשאל
בשדים כדמפרש לקמן משום סכנה:
כי הא דרב יצחק. היה שואל במעשה
שדים ובקש השד להזיקו ונעשה לו
נכס וצולעו האחר: סך ואחר כך
ממשה. היו שני דבחו לך
למשמש ואח"כ לסוך: שרי שמן.
מעשה שדים ששואלין על ידי שמן
וקרי להו שרי שמן והיינו שרי צוהן.
ויש ששואלין בשפופרת של ציפה וקרי
להו שרי ציפים: אלא שמכזיבין. לך
נמנעו מלשאל בהן: לוחשים על שמן
שצנלי. אותה העושים מעשה שדים
דרכן ללחוש על שמן שצנלי ואין דרכן
ללחוש על שמן שציד שזין מועיל
לפירך אדם יכול לסוך על ידו משמן
שציד ואין לחוש שמה נעשה בו מעשה
שדים ואין בו סכנה השד: שף. סך
שמן בפניו: למחין. אצבעזעות
מלנין: ויקא דחמת. רוח של אותו
שד ששמו חמת אני רואה בפניך
שחזותך: חמה עומה יש בעולם.
על עלמו היה אומר שכעס עליו
המקום והכדיד חוליו: שכל ונו
שהיינו רואה אם רבי שאין יינו
מחמין וכו'. כלומר שהיתה הללחה
בכל מעשיו: אמרתי קבל רבי אם
עולמו. כל שדרו: רואה רבי צלער.
ושכרו משתמר להבא לך אני שמח:
ס' מדעיס. מתקלקל ונעשה ללול מחמת
חמימות: כלום חסרתי. שאתה אומר
אני סובל עונותי: שנגלל חמה בעולם
הזה. ולא לעמיד שמאורות מתחדשות:
חזינין יסורין. שמכפרין עליו: נס

סכנה כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיכלע בארזא
ע ארזא ופלטיה *ת"ר סכין *וממשמשין בבני מעיים
ויכי עביד רבי חמא רבבי חנינא אמר סך ואחר כך
נגנו רבנן שרי שמן ושרי ביצים מותרין לשאול בהן
משמן על שמן שביד לפיכך סכין משמן שביד ואין סכין
להווא אושפיזא אייתי ליה מישחא במנא שף נפקן
מרה זיקא דחמת קא חזינא הכא עבדא ליה מלתא
חלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה'
אמר ר' יוחנן מקרא זה מעצמו נדרש שנאמר ויאמר
ואם לא תשמעו אשים אעפ"כ כי אני ה' רופאך אמר
קרו אמר להן חמה עזה יש בעולם התחילו הן בוכין
להן וכי מפני מה אתם בוכים אמרו לו אפשר ספר
כל זמן שאני רואה רבי שאין יינו מחמיץ ואין פשתן
ואין חס ושלום קיבל רבי עולמו ועכשיו שאני רואה רבי
בולה אמר לו *לימדתנו רבינו *כי אדם אין צדיק בארץ
ו ארבעה זקנים לבקרו ר' טרפון ור' יהושע ור' אלעזר
שרא ל מטיפה של גשמים שטיפה של גשמים בעולם
זה טוב אתה לישראל יותר מגלגל חמה שגלגל חמה
אלעזר בן עזריה ואמר טוב אתה לישראל יותר מאב
נבא נענה רבי עקיבא ואמר חביבין יסורין אמר להם
יסורין אמר לו עקיבא זו מנין לך אמר מקרא אני
ש שנה מלך בירושלים [וגו'] ויעש הרע בעיני ה' וכתוב

עין משפט
גר מצוה

כא א מיי פֿיאָה מוהל
ערויס אלס זי פאט
עפּשן ד' טועש' יד' מ'
קעט טעף ח:
בב ד מיי' ש' טועש' שס
וענין זכע' :
בג א מיי' שס הלכה יא
וסמך ש' טועש' ש'
סעף ו' טועש' יא' מ'
שכח טעף מה ונדבד אלס
עוד זכמלין ד' רעו. וגם
סמך לטור פֿיכ' שגת
ס' :ט:
בד ד' טועש' יא' מ' קעט
שכח טעף ו' ונדבד
אלס שס :סן:
בה א טועש' יא' מ' קעט
סעף טו ונדבד אלס
סס :
בו ד מ' פֿיאָה מוהל'
שגת הלכה כח סמך
לחלוץ פֿיכ' יא' מ' מ'
שכח טעף ו' :סן:

תורה אור השלם

1. שמחה לאיש במענה
פיו ודבר בעתו מה טוב:
שמלו טו כג

2. ויאמר אם שמוע
תשמע לקול ה' אלדוד
ויהי עשיתו תעשה
והאונת למצוותיו ושמרת
אשר חקיו כל המלה
בשר שותי במצרים לא
אשים עליך כי אני ה'
רפא: שמות טו כד

3. כי אדם אין צדיק
בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחטא: קהלת ז כ

4. כי שיתעשר שנה
מנשה מלכו והחמישי
וחמש בשנה מלך
בירושלם ושם אהו חצי
מלכים כ א